

Висновок. Одна з визначальних рис нинішнього світового фінансового ринку — інтенсивний розвиток міжнародного ринку акцій. За останні десять років щорічний обсяг міжнародних емісій звичайних акцій збільшився майже у 20 разів. Але сукупний обсяг міжнародного ринку акцій залишається значно меншим за розмір міжнародного ринку облігацій.

1. Войтенко О.М. *Актуальність питання сучасного розвитку міжнародного ринку фінансових послуг [Електронний ресурс] / О.М. Войтенко // Економічний простір: збірник наукових праць – 2011. – № 46. – С. 5.*

2. *Офіційний сайт НКЦПФР. Аналітичні дані щодо розвитку фондового ринку. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ssmc.gov.ua/fund/analytics>*

3. Домбровський В.С. *Гіпотеза ефективного ринку як сучасна концепція фондового ринку/ В.С. Домбровський, А.Л. Пластун, В.Л. Пластун // Актуальні проблеми економіки. – № 1 (139). – 2016. – С. 14–19.*

Льницький В.С.

студент

Завербний А.С.

к.е.н., доцент

Національний університет «Львівська політехніка»

ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА СОЦІАЛЬНУ ПОЛІТИКУ УКРАЇНИ

Угода про асоціацію закликає Україну наблизити законодавство до Директив ЄС. Асоціація передбачає орієнтацію усіх гілок влади на європейські цінності. Європейський Союз заохочує держави членів та кандидатів на вступ до організації вдосконалювати умови праці та проживання для населення. Останнім часом, якщо характеризувати ринок праці та соціальну політику країн-членів Європейського Союзу, спостерігається зростання рівня безробіття. Основною метою соціальної політики є забезпечення високого рівня зайнятості. Це можливо забезпечити, якщо дотримуватись таких принципів [2]:

- можливість підвищення професіоналізму та працевлаштування. Головним завданням даного принципу є запобігання тривалому безробіттю молоді. Держава надає можливості навчання та перенавчання.

- підприємництво. Бізнес середовище потребує сприятливих обставин, щоб мати змогу наймати люди та збільшувати кількість працюючих. Цей принцип заохочує співпраці між органами державної влади та представниками бізнесу.

- адаптація підприємств та працівників до змін, які спостерігаються у світі. Даний принцип передбачає використання стимулів для внутрішнього навчання, зменшення бар'єрів та адаптацію підприємств до змін в економіці.

- рівність можливостей. Передбачається, що ставлення буде однаковим для чоловіків і жінок. Усім повинні надаватись рівні можливості, з метою уникнення дискримінації, що сприятиме ефективному використанню трудового потенціалу.

У процесі євроінтеграції, Україна повинна здійснювати цілеспрямовану соціальну політику. Ця політика повинна передбачати критерії, що будуть основними при оцінці економічного росту. Держава не може відокремлюватись від виконання соціальних функцій. В пріоритеті залишаються формування ринку соціальних послуг та створення систем страхування, що супроводжуватиметься зростанням доходів зайнятого населення. Соціальна політика повинна реалізовуватись з урахуванням інтересів усіх груп суспільства та базуватись на реальних можливостях, а не на закликах, що використовують популісти [1]. Євроінтеграція вимагає від України відповідних заходів щодо адаптації європейського

законодавства та наявності задовільних економічних показників, що дозволить залучати іноземні інвестиції. Проте, все це є неможливим за умови незмінності соціальної політики.

1. Ярова Л.В. Соціальна політика як чинник забезпечення європейської інтеграції України / Л.В. Ярова // [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe

2. Близнюк В.В. Соціальна політика України в контексті інтеграції до Європейського Союзу / В.В. Близнюк // [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://eip.org.ua/docs/EP_02_3_58_uk.pdf

Левківський В.В.

аспірант

Чернігівський національний технологічний університет

ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ І КИТАЮ: ІННОВАЦІЙНИЙ АСПЕКТ

Наразі питання щодо розширення торговельно-економічного співробітництва України з КНР є в центрі уваги обох сторін. Розуміючи стратегічне значення українсько-китайських відносин, кожна сторона намагається активізувати співпрацю між країнами. Для України Китай є новим напрямом, який здатний компенсувати кількісні і якісні втрати у зовнішній торгівлі нашої держави. Сьогодні ми маємо різке скорочення торгівлі з країнами СНД. Експорт до них у 2016 р. порівняно з 2015 р. скоротився на 23%, імпорт – на 18% [1]. Особливо послабилась торгівля з Російською Федерацією в результаті триваючої збройної та економічної агресії, запровадження обмежувальних заходів. Тільки в 2016 р. втрати українського експорту склали близько 900 млн дол. США. Тому входження на китайський ринок є стратегічно важливим завданням для зовнішньоторговельної політики України.

Китайська сторона розглядає український ринок як частину загальноєвропейського, особливо після підписання нашою державою Угоди про асоціацію з Європейським Союзом. У цьому контексті Україна виступає сполучною ланкою між КНР та ЄС, що значно прискорить доступ китайських товарів до європейського ринку. А отже, позитивна динаміка взаємовідносин двох країн відкриває нові можливості як для китайських виробників, так і для українських.

Зовнішньоторговельна співпраця між двома країнами за останні роки характеризується позитивним трендом. Так, зовнішньоторговельний оборот між країнами зріс з 0,9 млрд дол. США у 2005 р. до 6,7 млрд дол. США у 2016 р. [1]. Проте слід зазначити, що збільшення товарообігу відбувається переважно за рахунок зростання імпорту китайських товарів і послуг в Україну. На сьогоднішній день частка торгівлі між Україною та КНР становить 6,2% по експорту і 11,6% по імпорту [1].

Основні позиції українського експорту в КНР у 2016 р. продовжували займати мінеральні продукти (в основному залізні руди, шлаки і зола), питома вага яких склала 34,7% від загального обсягу експорту; жири та олії тваринного або рослинного походження – 28,8%; продукти рослинного походження (переважно зернові) – 25,3%; деревина та вироби з неї – 2,6% [1]. Це свідчить про сировинну орієнтованість українського експорту, що не сприяє створенню доданої вартості. Крім того, експорт цієї групи товарів в значній мірі залежить від коливання цін на світових ринках.

Головною ознакою китайського імпорту в Україну є збут продукції машинобудування, електроніки, пластмаси, полімерних матеріалів, взуття та іншої продукції з низькою доданою вартістю.